

udkast knytter sig til disse Laanekasser, men som ikke ligger med Nødvendighed i deres Væsen, og naar man tillige erindrer sig, at det Offentlige jo ikke bliver i den Grad interesseret i disse Laanekasser, som i Creditforeninger, da den Begunstigelse, som er indrømmet disse med Hensyn til Umyndiges Midler, ikke finder Sted for Laanekassernes Vedkommende, saa kunde der vistnok være Grund til at spørge, om man ikke kunde gaae noget videre med Laan i Eiendomme, naar de meddeles paa 1ste Prioritet end de $\frac{2}{5}$, Udvalget har foreslaaet, og derfor vilde det Endringsforslag her er stillet, unægtelig have mere for sig end det andet Endringsforslag, som var stillet af den samme Rigsdagsmand. Imidlertid er det allerede vist, at jo mere man indskrænker den Størelse, hvortil man vil gaae, desto sikrere blive Kasserne, og det kan derfor have meget for sig at holde sig til hvad Udvalget har foreslaaet.

Ordføreren: Med Hensyn til hvad den ærede Indenrigsminister bemærkede angaaende Udtrykket „mellem danske Grundeiere“, at det snarere burde hedde: „til Ublaan for danske Grundeiere“, og med Hensyn til hvad der ogsaa af ham blev bemærket, at det burde udtrykkelig udhæves i Paragraphen, at disse Laan maatte være paa 1ste Prioritet, erkender jeg Rigtigheden heraf, og skal med det ærede Udvalgs Samtykke foreslaae Forandring heri ved 3de Læsning. Hvad der blev bemærket med Hensyn til Ordet „Interessenter“ der findes i § 4 Lit. c, til hvilke der alluderer i denne Paragraph, skal jeg bemærke, at det samme ogsaa gælder med Hensyn til Lit. f, som ogsaa skulde være gjældende for disse Laanekasser, og hvor ogsaa Ordet „Interessenter“ er blevet brugt. Men det forekommer mig imidlertid, hvor rigtig endogsaa Bemærkningen i og for sig er, at de, som laane af en saadan Kasse, blot blive Debitorer og ikke kunne ansees som egentlige Interessenter i Kassen, at der dog ikke behøves at foretages nogen Rettelse i denne Henseende, da Hensigtningen til Litra c e f g og h, eller til de Betingelser, som ogsaa gjælde for Creditforeningerne, nærmest og naturlige kun har Hensyn til hvad der er for-

pligtende i disse Litra, og ingenlunde til de enkelte Udtryk, som ere brugte med Hensyn til dem, som derved blive forpligtede. Jeg troer derfor ikke, at Paragraphen i denne Henseende behøver at undergaae nogen Forandring. Med Hensyn til hvad den ærede Indenrigsminister ansøgte, at det skulde være mindre nødvendigt at indskrænke Ublaanene til $\frac{2}{5}$ og at man kunde udstrække dem til $\frac{1}{2}$ fordi § 3 ikke skulde komme disse Kasser tilgode, og de offentlige Stiftelsers og Umyndiges Penge midler altsaa ikke ifølge Lovgivningen ville kunne betros saadanne Anstalter, skal jeg bemærke, at det med al Anerkjendelse af, hvilken Omhu der skyldes de offentlige Stiftelsers Midler, dog ikke bør tabes af Sigte, at man ved en saadan Lovs Affattelse ikke blot bør vise en høj Grad af Omhu for de offentlige Stiftelsers Midler og Umyndiges Penge, men at man overhovedet skylder det større Publikum eller dem, som i større eller mindre Grad kunne regnes til Capitalister, det samme Hensyn, og at man overalt skal søge at begrunde saadanne Creditanstalter paa en saadan Basis, at de maae ansees for solide og betryggede. Jeg troer virkelig, at en saadan Omhu for Capitalisterne ikke blot kommer dem, som man kalder Capitalister, til Gode, men at den først og fornemmelig er i Statens Interesse; thi det er Staten, som lider meget mere end den enkelte Mand, der vistnok taber sin Formue, naar Crediten rykkes i sin Grundvold, og Staten er derfor i højeste Grad interesseret i, at disse Laanekasser og Creditforeninger ere byggede paa en solid Grundvold, og jo mere nødvendig man derfor anseer saadanne Instituters Drettelse, desto mere bør ogsaa Staten sørge for, at de virkelig hvile paa en fast Grundvold, og at de ikke ere udsatte for, istedetfor at oplive og ophjælpe Crediten, aldeles at modarbejde og svække dem, naar de forfelle deres Hensigt. Jeg skal iøvrigt kun bemærke, at der er et Medlem af Udvalget, som har særdeles megen Interesse for disse Forholds Ordning, og som kjender meget nøie til de Duffer og Forhaabninger, som i denne Henseende næres, og at han har meent, at det vilde være tilstrækkeligt for de Laantagere, som han nærmest havde for